

Sertarul cu ură

Anca Zaharia

Editura Karth

2015

© 2015 Anca Zaharia

© 2015 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor, pe orice suport audio, video sau electronic, fără acordul deținătorului drepturilor de autor.

Editura Karth

Un imprint Herg Benet Publishers

Str. Dr. Burghilea nr. 22, sector 2, București, România

www.karth.ro

contact@karth.ro

Ilustrație copertă: The Spartan Bureau

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ZAHARIA, ANCA

Sertarul cu ură / Anca Zaharia. - București : Karth, 2015

ISBN 978-606-8611-39-6

821.135.1-1

Tipărit în România

Sertarul cu ură

Anca Zaharia

EDITURA

KARTH

In memoriam Andrei Bodi

1.

și tu când te uiți la mine ca o poveste
pe care n-am avut timp să
o spun nimănui
și ei care ascultă netulburați ca
niște pești deja uscați în soarele amarui
de august
și zambilele care s-au ofilit
de atâta căldură și apă și atenție
și soare și lichide și iubire
dar mai ales iubire caldă și soare atent

ce faci
ce faci când vine potopul și tu
te uiți așa la mine
la peștii uscați în august
la zambilele noastre ofilite și moarte
moarte
moarte
de atâta iubire?

2.

cadavrul muștei zace acolo nu l-ai luat
și acum se confundă cu pâinea verde
cu vasele mov
cu moartea care a venit și azi
să întrebe politicoasă
ce avem la cină
ar fi rămas și ea dacă eram mai primitori
așa a plecat
suntem doar tu, eu și musca moartă
poate că venise chiar după
cadavrul ei doamna care altfel
ar fi rămas la cină
care altfel ar fi împărțit cu noi
pâinea verde din farfuria mov
ciobită în atâtea locuri
de te și miri
cum de mai e
întreagă

3.

atunci îmi amintesc bine
ai presărat pulbere de emoții
peste albastrul cerului ce se întuneca
și ai așteptat ca eu să exclam că ochii mei
n-au mai văzut nicicând ceva
atât dar atât de frumos

iar eu am stat și m-am uitat în gol
la pereții care nu mă lăsau să
admir marea nici cerul nici emoțiile

îmi uitasem acasă vorbele frumoase
iar pe cele câteva pe care le aveam la mine
le rătăcisem în poșeta mult prea feminină
care s-ar fi potrivit mai bine unui copac ori unei
pietre unui zmeu unui elefant unui girofar
stins

și când mi-ai recitat și Shakespeare
acel bărbat pe care toți îl admirăm
și nimeni nu îl înțelege
am știut că trebuie
să plec

4.

Lucrezia Borgia era frumoasă
până să moară
dar imediat după aceea a început să pălească
aș putea spune destul de mult

Mata Hari era și ea superbă
cu șoldurile dezgolite ca de amazoană
chiar și puțin după trecerea în veșnicia
pe care și-o petrece complet răvășită
din cauza dezaxațiilor care îi fură capul
bijuteria ce i-a mai rămas
din muzee

după ce mor voi afla
din păcate abia atunci
dacă tot ce am simțit de-a lungul vieții
a însemnat că așa îți pierzi capul
sau există și alte moduri

5.

haideți să înmuiem condeie
în călimara cu vise speranțe și alabastru

ce poate fi mai frumos decât un vis colorat
nu alb-negru?

să aducem ofrande lumii proscrise
să luptăm pentru bine pentru morți și caise

nu mai trebuie să descoperi
sensul ascuns al existenței
piatra filozofală – chiar și ea
a fost vândută de multă vreme
și transformată în lingouri de aur
se păstrează mai bine așa
spuneau specialiștii
au fost crezuți

6.

nu ne temeam de albine
alergam noi
doi nebuni spre infinit

drumul spre casă nu-l știu
cui îi pasă?
căci nu mai e acolo de mult

împreună vom reinventa
acel mit de mult mort
al cuplului perfect
vom alerga tot nebuni
după albine dar și după fluturi
și avioane prăbușite

și vom face supă din rădăcini de speranță
vom trece în fugă peste orice barieră
sunetul însuși ne va pierde urma
și vom poposi în acel univers
unde vom vorbi prin culori aruncate spre soare

nu-i frumos
să visezi la nemurire
atunci când știi că ești
mort

7.

compania ce ne transporta
a decis să facă grevă

nu-i mai convine să transporte transpirați
la al căror colț al gurii
e mereu prezent câte un strop de zeamă de fruct
prea copt
ce se grăbește să se amestece
cu praful din bărbie
și neliniștea din creier

compania a decis să facă grevă
nu ne mai transportă
nimeni acum
ne târâm noi prin subterane
alături de prietenii noștri

8.

în noaptea asta
am mai terminat de citit o carte
de plantat un pom și de făcut un copil n-am timp

și nu știu dacă mi-a plăcut sau nu
– cartea – dar ar trebui să decid
căci va trebui să scriu despre
și nu mai pot spune
– iar – că nu știu că e și bună și rea
deoarece criticii
dar mai ales cei mai slabi decât mine
vor crede – iar –
că sunt prea proastă
ca să-mi pot da seama
ce-mi place și ce nu
știu ei sigur că nimic nu poate fi
atât de complicat

9.

am vrut să traversez
dar m-am trezit în autobuz
cu vocile urmărindu-mă
nu știu dacă e același autobuz
în care mi-au șoptit data trecută
că *e timpul*
nu știu nici dacă sunt aceleași voci

dar știu că deși e arhiplin
și babe mă înțepă cu vinetele din sacoșe
vocile nu sunt ale lor cele din capul meu
sunt mai groase mai sincere mai jucăușe
dar mereu mai bine-intenționate decât babele
ce mă înjunghie cu legumele și privirile lor

10.

oricât de neplăcut ar fi să recunoaștem
este deja prea târziu să ne socotim nemorți și înțelepți
ca piramidele ce refuză să se dezechilibreze
deși ele sunt cu câțiva ani mai în vârstă decât mine
și mai ales decât tine

sinapsele universului nu se mai luminează haotic
dar cu înțeles și candelabrele cunoașterii
nu se aprind nici cu benzină nici cu motorină
nici cu alcool pur și nici cu rugăciunile salivând
ale miilor de credincioși care speră
că într-acolo e salvarea
care cred că din chiloții puși anapoda
pe niște oseminte vin răspunsurile

11.

e iar același urlet care continuă
continuă de parcă nu ar fi produs
de o ființă vie
ci de un mecanism ce naște aceleași vibrații lugubre
care atacă totul
cu eficacitatea unei mașinării de perforat creierul
pentru a-l sărăci de esență și a-l lăsa să se bucure
de un moment simplu
o masă bogată la fast-food cu orientală-n fundal

cu turațiile unui braț mecanic hyper-îmbunătățit
ce scoate aburi pe lângă fiecare șurub
ce îl împodobește sexy ca o bijuterie scumpă

ca un ceas mare pe mâna unui Adonis
lipsit de complexe

12.

oamenii sunt ciudați
relațiile dintre ei sunt ciudate știi?
când eram copil nu știam cum voi arăta
când aveam să cresc
eram convinsă că voi fi înaltă și poate blondă
foarte slabă și cu ochii albaștri

nu știam că frate-miu va renunța
la a mă mai pocni din senin sau cu motiv
și că va deveni cel mai mare susținător
al ideilor mele nebune
chiar dacă acum nu are o soră blondă
slabă și înaltă eventual de succes
așa cum i-am promis demult
când voiam să fiu ca Julia Roberts în *Pretty Woman*
când Richard Gere o iubește pentru că e bogat
și poate iubi pe oricine
iar ea e frumușică
e mai simplu să-mi dea frate-miu
bani de pâine

13.

râvneam la tăcere așa cum un copil obez
cu respirația grea salivând subtil
își imaginează că toate bomboanele sunt ale lui
toată înghețata de pe pământ tot a lui
chiar și cea cu banane
care nu îi mai place de când
gașca celor mai puțin durdulii
i-au sfâșiat visele pubere cu o banană
pe post de baionetă

nu am primit tăcerea atât de dorită
dar am primit și eu înghețată
cu ciocolată
doar cu ciocolată
poate și-o alună
poate dar nu recunosc

14.

e absolut încântător
cum întunericul ce te acaparează
reuşeşte să te sfâşie fără să-ţi facă vreo rană
cum poate să te facă bucăţi
mici tot mai mici
bucăţi ce lucesc sfidător
conştiente de propria lor valoare pentru tine
dar mai ales pentru întunericul care te sfâşie

e de mirare
că te-au lăsat să te reîncarnezi apoi
că ți-au dat voie să-ţi iei membrele lipsă
din mormanul cu membre
şi zâmbetul din grămada de dinţi
şi spaimetele din sacii
cu neîncredere
deloc atinse de putreziciune
aşa cum credeau toţi

15.

mi-am făcut capul cremă de biscuiți
și l-am pus între două perne
cea mare și una mai mică
tot verde
strivindu-l puțin câte puțin

uite, mami!
am făcut un sandwich inedit
sigur nu ai mai mâncat niciodată
cremă de creier – banal foarte puțin folosit –
între două perne verzi inegale
cumpărate în ani diferiți
dar din același hypermarket pe care îl detest
pentru că directoarea lui nu e doar imbecilă
ci face de râs toate femeile din lume
uite un sandwich!

16.

când pisicile nu au mai fost la modă
și-a cumpărat o iguană
pe care a vrut să o dreseze
să o facă să toarcă la comandă
să dezgroape comori
să fete găini care să nască ouă de aur
a vrut să o învețe
să fie politicoasă cu musafirii
cu mulți bani cu cei bătrâni
și cu copiii slugilor
a vrut să o facă să se comporte exemplar
pentru a-i uita și ierta apoi
micile greșeli inevitabile
de iguană fără prea mult
sânge-n instalația de sărbători
care a iluminat prea mult într-o seară
suspect de mult
căci când s-au prins că iese fum
iguana era deja grătar
pentru pisicile reintrate în trend

17.

am îmbătrânit
mă duc să dorm
nu mai știu exact cum arată viața
cum se folosește

la ce e bună
sintagma pe care-ai folosit-o ieri?

dă-mi și o carte
dă-mi mai multe
ca să învăț din ele cum trebuie să fii tânăr

eu am nevoie
de sfaturi de viață
pentru a le ignora
pe toate

18.

când am văzut că nu știi să rezolvi un puzzle simplu
din care tu credeai greșit
că singura piesă absentă eram eu
am vrut să îți arunc jocul
să îți ard piesele pe jumătate
și apoi să te privesc
cum încerci să le asamblezi

deja mă vedeam
cum țin paharul de vin în mână
în timp ce cu cealaltă
mă pregătesc să îndrept
degetul în direcția morții
dând voie jucăriilor să te ucidă
pentru că nu ai avut tu curajul
să arunci puzzle-ul și creta albă
cu care mai târziu
ți-am desenat conturul pe asfalt

19.

ieri am mers două stații
cu autobuzul acela verde vechi
probabil cel mai vechi
pe care-l are orașul
am coborât după două stații
și jumătate

după ce a plecat din centru
am avut tot mai mult impresia
că fiecare pasager
se transforma într-o bucată de carne
cu ochi mici de copil
cu zâmbet tâmp tot de copil
mort de mai multe ori
mort în permanență
și niciodată răzbunat

am cedat și-am sărit din mers
după ce am trecut de a doua stație
continuând să aud hălcile de carne de mort
izbindu-se unele de altele
cu același sunet cu care animalele sălbatice
se împerechează mut
frământând pământul
sub copitele surprinzător de vii

20.

o vacă mută pe un pedestal de piatră
încrustat cu pietrele tuturor râurilor
și lacurilor de munte reci repezi și rătăcite
o stea crăpată pe cer de zeci de ani
de sute de mii
fără norocul de a fi întâlnit vreodată
în viața ei o gaură neagră în care să moară demn

am văzut corpul unei ființe care nu există
atârnând la geamul murdar
al vecinului de dedesubt
cel pe care l-am inundat acum doi ani
când m-am mutat
sperând că voi pleca repede

dar am văzut acel corp atârnând
și știu că nici cel de dedesubt nu e inocent
așa cum insista atunci,
când îi ploua în bec
și întreba disperat:
doamne ce dracu' ți-am făcut
de-mi strică mie ăștia casa?

21.

am fost să duc gunoiul
sunt casnică sunt șomeră sunt ratată
aproape mereu duc eu gunoiul
pe care alții sunt prea ocupați să îl ducă

am ajuns lângă tomberoane
mi-am ținut respirația și am crezut că pot pleca repede
fără să știu că o turmă de țigani mici
ca niște furnici roșii
aveau să se năpustească asupra mea cerând
dai și mie, doamna?
nu, i-am răspuns
doamna asta nu dă nimic, mă gândeam
doamna asta cere pretinde tot fură tot
pune sechestru dar nu dă niciodată nimic

atunci îți dăm noi ție doamna
îți dăm SIDA, să știi, a spus mucosul
frământând în ghearele murdare umbrela de partid roșu

l-am blestemat și mi-am promis
să îmi găsesc de muncă
să nu mai duc eu gunoiul

22.

am fost la un maraton de poezie
nu mi-a plăcut
am socializat am ascultat

un an mai târziu am fost la același maraton
am socializat am ascultat
iar la final am ieșit să beau cu profii care
mă crezi nu sunt bestii fără metehne
am fost la un bar apoi la altul
ne-am ascultat unii pe ceilalți
am râs și ne-am considerat oameni
Andrei Bodiș ar fi fost mândru de asta
de bărbații și femeile ce scriu sau citesc
aduși împreună de pasiune
adesea asociată cu *bad morals*

un alt prof pe care-l admir
m-a pus la curs să citesc despre efectele morale ale fumatului
nu-l condamn
nu știe că țigara e doar pentru când ai nevoie de un alt creier
adică rar

23.

faci 24 de ani și nu te-a luat nici dracu'
faci 24 de ani și nimeni nu te-a cerut de nevastă
pe cei care te-au vrut de femeie
i-ai refuzat ca tâmpita
de parcă ar avea de unde să vină altul mai bun
de parcă ai merita
mamă, tu mi-ai spus toate astea
în loc de *la mulți ani*
în loc de banale urări de bine
fără dorințe de a-mi schimba numele de familie
statutul marital
numărul de persoane pentru care să fiu responsabilă
mărimea hainelor
diametrul vaginului după 2-3 nașteri
pe care mi le dorești sau le doreai
e trist că o să repeți aceleași lucruri
și la 34 și la 44 și – inutil – la 54 de ani

24.

coborâsem din 36 aproape în fugă
mai aveam de trecut de două semafoare
și doar 5 minute până să ajung la dentist
iar bătrânul de care mă apropiam
în dreapta mea cerea
dă și mie! dă și mie, doamna!
dă, domnișoara!

mă apropiam cu pași repezi
chiar dacă nu aveam de gând să-i dau
ci doar să fug pe lângă el
în dreptul lui era aproape recunoscător
credea că-i dau
am trecut însă mai departe șchiopătând discret
ca de fiecare dată când îmi ia
10 minute până să ajung la programarea de peste 5

iar moșul a completat cu dăruire
pe măsură ce îl lăsam în urmă:
dă-mi! să-ți dea domnu', domnișoara
să-ți dea domnu'...
na, cancer să-ți dea dacă nu dai nimic!

25.

imaginează-ți că stai în cea mai mică garsonieră
din țara asta
și chiar una dintre cele mai prost făcute și organizate
nu ca una super-modernă din Asia
și imaginează-ți cât de rău izolată fonic poate fi
dar dă-ți seama că de 3 ani de când locuiești aici
nu ți-ai auzit niciodată vecinii să facă dragoste sau sex
nici măcar să și-o tragă nici măcar o singură dată
în 3 ani
și îi auzi cum respiră, cum le foșnesc pantalonii dimineața
când se îmbracă să plece la muncă
i-am auzit în schimb îmbătându-se dându-se cu capul
de pereți
jignindu-se că-s proști și murdari
nici măcar o singură dată o laudă un cuvânt de bine
o încurajare
de 3 ani simt că-l cunosc ca pe un tată bețiv
pe care-l simți din prag pe vecinul de vreo 50 de ani
slăbănog și cu voce subțire care are un ritual pe care sigur
îl va păstra și dincolo de moartea aia
care nu mai vine să-l ia
se îmbată ține o conferință pe tema
nevastă-mea e curvă, că a plecat în Italia
și prea îmi trimite mulți bani pentru copii
când se apropie de final și ia întrebări de la spectatori
voci prea timide ca să le disting

își drege glasul – ciudat, căci e la fel de feminin –
și urlă la una dintre nefericitele femei
ajungând să-i insulte capacitățile de reporter întâmplător.
*cum, nu am eu dreptate? tu nu mai ești soră-mea de azi
înainte* îți promit
de 3 ani măcar de două ori pe săptămână femeia mută
nu mai e sora nimănui
imaginează-ți toate acestea, acum mă cunoști

26.

sunt o femeie inocentă
mai degrabă femeie decât inocentă

dacă îmi dai o ciocolată putem fi cei mai buni prieteni
mi-am propus să nu mai gust dulciuri
știind că de la dulce faci
carie diabet grăsime pe șoldurile
late oricum

la TV spuneau în glumă
(grupul ăla de 4 băieți faini care întâi
au fost la o televiziune din Cluj)
la ce ne trebuie prosperitate?
și m-am gândit și eu
ronțăind la un hipopotam cu umplutură moale și cremoasă
dulce ca o reclamă la declarații siropoase pe canale dubioase
în miez de noapte
*prosperitate nu ne trebuie
atâta vreme cât vom avea
mereu suficienți bani
pentru a ne cumpăra mai multă ciocolată
decât vor putea mânca nepoții și strănepoții*

27.

sunt oameni de care nu ai auzit în viața ta
și care-s mult mai tari decât tine știi?
păi nu știi, a răspuns, că dacă nu-i cunosc

sunt oameni care nu mă vor cunoaște niciodată
și care habar nu au că pe mine ar trebui să mă venereze
pentru că eu sunt mult mai tare
decât au visat ei vreodată să fie

la acest nivel al unicității
intuiția este cea mai bună modalitate
prin care poți să te autodistrugi
anticipând senzorial eșecul
pentru care știi că te-ai născut

dar nu e nimic greșit în asta
beibi, așa ai zis,
că toți eșuăm la un moment dat
pentru că murim

28.

azi am fost cu Iulia într-un local în care nu am mai fost
niciodată și am băut vin fiert
Anca de azi se gândește la Anca
de anul trecut care sigur e mândră

am vorbit și m-a convins că nimic
din ce fac nu e greșit
că doar eu decid dacă e bine sau nu

o cred pentru că ea e psiholog
deși mi-a zis că nu-mi dă sfat în calitate de psiholog
și eu i-am zis că e bine că nu aș plăti-o pentru asta

după ce am trecut de jumătatea ceștii cu vin fiert
și portocală în el
Iulia a început să-mi descrie cum vinul
îi acaparează stomacul
și i-l strânge și pentru că nu a mâncat recent
alcoolul trece din extremitățile inundate ale stomacului
în sângele care aleargă, aleargă, aleargă

29.

mi-am zberat în cap toată ziua
că nu sunt o fraieră ba că sunt
că nu ratez tot
că-s inutilă sau că nu

dar fată de treabă am tăcut
și m-am lăsat în pace când m-am așezat în pat
înconjurată de farfurii furculițe castroane linguri
și-am deschis televizorul
să mă uit la asistentele blonde
care-s mai slabe decât mine
dar mai proaste

când am luat pauză să desfac berea
m-am întrebat iar sâcâitor
dacă e bine ce fac și dacă asta trebuie sau nu
dar tot fată de treabă
am tăcut când am început să sorb alcool cu acid
din pahar nepereche și-am decis cu mulțumire
că doar mâine am agenda mai liberă
și-atunci pot discuta cu mine
doar mâine

30.

tu crezi că eu nu te aud dimineața
când înjuri în șoaptă
după ce scapi deodorantul sau prosopul
sau cheile
de fiecare dată subconștientul tău
alegând suprafețele cu grijă
ca să faci zgomot

tu crezi că nu te aud când taci și te întrebi
ce naiba mai caută asta aici?

tu crezi că nu aud
tu crezi
eu nu mai cred
în nimic

31.

darling am un plan e perfect
pentru când ne despărțim
tu iei tot ce vreau
eu iau tot ce vrei
și ne vedem de viețile noastre
câteva zile o săptămână poate

apoi te caut și-ți spun că mi-am uitat la tine
cerceii ăia mari și verzi vintage
sexy dacă aș avea părul mai scurt
n-o să-mi mai pese de ei
când o să văd că nu-i găsesc
dar promit să revin după o altă
săptămână sau mai puțin
căutând măgelele mov pe care
mi le-am cumpărat în octombrie
când mergeam la cabinetul stomatologic
drăguț de aceeași nuanță de mov

negăsind măgelele vin să-mi caut
rujul negru peria cumpărată
de la doamna Dana oja de la Kati
tricoul negru și transparent de la Julie din magazin
până când voi ajunge să te văd zilnic
așa va fi viața noastră după ce ne despărțim

32.

pe verișoara lui gagiū' meu
a întrebāt-o unul într-o seară la discotecă
pe vremea când ea abia împlinise 16 ani
tu la vale sau la deal?

ea s-a dus *la deal*

n-am înțeles mult timp sistemul

la care s-au raportat cei doi

tineri și îndrăgostiți și rebeli

până când același gagiū

al meu cred

mi-a explicat făcând schițe pe hârtie

ca pentru o femeie de la Litere

că *la vale* era casa în care

stătea verișoara cu mă-sa

iar *la deal* e gara

de unde Petruța a plecat spre primul

ei soț după care au urmat logic

al doilea al treilea al patrulea

la fel a venit primul copil apoi

al doilea gemenele băiatul fata

Petruța a mers *la deal* de atunci

și nu a fost fericită nici măcar o zi

33.

demult nu pricepeam cum voi puteți
auzi mirosul de cafea
și apoi reacționa
ca la o injecție cu adrenalină

îmi spun asta și brusc
ideile se întrepătrund și-mi amintesc
de tinerețea voastră când o cafea
vă ajuta să stați în picioare
cât era necesar pentru o pâine în plus
pentru copii adică noi
eram copiii flămânzi în care
trebuia băgată pâine de teamă
că s-ar putea întoarce comunismul
și ne-ar prinde cu burțile goale

mă gândesc și la tinerețea mea
cea de care-mi voi aminti mai ales pe la 90 de ani
când va trebui să fiu cochetă neapărat
de cafeaua pe care o gustam
întâi cu degetele apoi cu genunchiul
înainte să îmi încep ziua de visare
cu ochii larg deschiși
înroșiți de tine

34.

când îi povestești cuiva abia întâlnit că tac-tu a fost
toată viața alcoolic și că te-a bătut până la 16 ani
că abia atunci ai avut curaj să fugi îți dai
seama cât de clișeic e că abia-cunoscutul o să creadă
că ai văzut asta într-un film și acum testezi
dacă se poate agăța și-n realitate dacă joci rolul victimei
dacă-l joci bine credibil cu ochii mari gura strânsă ca
pentru a nu plânge părul moale fluturând peste umeri
numai bun de a fi mângâiat cu un gest sinonim cu
promisiunea
lasă uite de acum înainte o să am eu grijă de tine pentru
tot restul vieții dacă vrei bomboane o să ți le ofer
pe cele mai scumpe
eu nu o să țiip la tine și nu te lovesc cu capul de ușă
când mai ceri încă una și încă una așa cum se întâmpla
la tine
acasă de unde ai fugit mergând încet-încetișor cu toate
bagajele la 16 ani și unde te întorci și acum de
minimum două ori pe an că ai suflet ești atee dar știi
că ai suflet pentru că ai simțit tu de câteva ori când
te gândeai
la mama ta ceva așa altfel care nu venea nici de la
inimă nici din stomac ci din zona aia care îți apare des
în visele încălcite cu alarma sinistră ca-n filmul în care
nu mai știi
dacă e și-o poveste de dragoste sau nu dar e cu copii

arși probabil *silent hill*
se numește dar nici asta nu îți mai poți aminti
de atunci de când ai dat cu capul de ușa de la intrare
de 5 sau 6 sau 7 ori în aceeași zi dar fără să verși
o lacrimă afurisită
tu poți plânge doar când ei nu văd

35.

dacă vrei să îmbătrânești peste
noapte trebuie doar să îl asculți
cu atenție când îți spune
că nu te mai iubește
să îți plimbi ușor arătătorul mâinii
drepte pe coapsă
în timp ce realizezi că nici
măcar un cutremur de proporții
nu va mai trece pe acolo
pregătit de dezastru
așa cum erai tu în urmă
cu o lună sau mai puțin
gata de luat decizii mari strâns
bagaje împachetat amintiri neutre
totul pentru a face loc noii
vechi pasiuni ce acum te face
să-ți vezi ridurile firele albe grijile
să prevezi lipsa de somn din noaptea
asta de mâine de luna viitoare

bine-ar fi fost să fie așa
să nu te uit nu crezi
ce bine că totul este reciclabil
chiar și sticla mea de plastic cu
apă cu gust de gumă pentru copii

36.

s-a tăiat degetul mare de la mâna
stângă s-a tăiat și arătătorul apoi
s-a tăiat mâna cu totul după
care s-a trecut la cealaltă mână
de unde s-au pierdut pe rând
toate degetele apoi cotul
apoi umărul
s-a strigat
de ce eu de ce mie de ce tu
dar nu a auzit nimeni pentru că
acolo în cap e întuneric știi
nu e nimeni care să vină pe un cal alb
să te salveze de tine

se înfășoară prosopul în jurul
capului cu mâinile celui de
lângă tine și se trage un singur glonț
care să nu facă gaură dureroasă
în ochi sau în gura care a promis atâtea
înainte să te facă să tai mâinile care
au scris toate acele nebunii care au
tremurat toate acele cuvinte care au
tăcut doar mai târziu decât trebuia.

37.

în gara din miercurea ciuc nu vreau
să mă întorc să mai trec pe acolo
vreodată în viața mea
iar dacă fac copii o să îi fac atei
sau mai bine sataniști și
le spun că acolo locuiește dumnezeu
și nu e bine să se ducă pentru
că vor fi pipăiți iar lor nu le va plăcea
să fie pipăiți de ființe prea morale
și atotmoralizatoare

în gara din miercurea ciuc am
vrut să știu când urma să vină
trenul nu am aflat
am vrut să cumpăr apă nu
am putut am vrut biscuiți
sau orice se poate mânca
de băgat în gură la două noaptea
într-o gară cu atât de mulți țigani
cu pungi suspecte dar se pare
că cei din miercurea ciuc
se pricep bine la sabotaj căci nu
am putut să fac altceva decât să aștept
trenul de brașov lăcrimând

38.

eu n-o să trăiesc niciodată
frustrarea dulceagă și semi-mulțumirea
boemă de a simți un vârful de
creion care-mi pocnește între degete
în mijlocul unei idei demente
așa ca bunicul atunci când scria
în carnetul ascuns în maștele
aparaturii de radio vechi
ce a mai furat de la locul de muncă
și ce crede că au furat alții

când vrei să scrii că azi ai adus
acasă un motor care nu va funcționa în veci
și vârful de la creionul furat ieri din haina
colegului dintre felia de pâine și bucata de măr
se rupe
realizezi că probabil nu există
supărare mai mare decât să îți dai seama
că ai luat ceva și păgubitul
chiar se bucură pentru că lui
nu îi mai trebuia jegul de creion
ieftin și prost
pe care și el îl luase de la bietul șef
plecat în concediu la ruși
care nu știa să scrie

39.

am trecut de ele admirându-le în
liniște căci nu e frumos să strigi pe stradă
pisi pisi pentru că doar maneliștii fac asta
am văzut eu de atâtea ori
însă le-am admirat și m-am cutremurat puțin la
gândul că sunt atât de multe identice grăbite
de parcă ar ști că azi am de făcut
cel mai important lucru din viața mea
mi-am zis că nu e bine să le număr dar
am cedat chiar dacă știam deja în subconștient că
erau 13, chiar 13
ca ziua mea norocoasă cred că mergeau
undeva dacă nu s-au oprit să-mi ureze
să ratez tot ce aveam de făcut

40.

dacă în noaptea aia nu pui sacul de busuioc
sub pernă o să rămâi așa nemăritată
pentru totdeauna fetițo
crede-mă au mai fost și altele
care se credeau
deștepte și au zis că ele nu au nevoie dar
dacă nu-l visezi de unde o să știi
că el e atunci când îl întâlnești?

41.

vreau să stăm în casa în care în capul meu
locuim deja de mai mulți ani
fericiți cum altfel
în casa maro cu pereții maro
și imense biblioteci maro
în casa în care nu te simți iubit
ci ești
și vezi în fiecare clipă cum
harpile închid ochii
și se pun să doarmă
mulțumite

cu cotul sprijinit pe covor
în seara care nu e diferită
de celelalte
iubindu-ne ca și cum abia
ne-am cunoscut
iubindu-ne ca și cum ne-am
ști dintotdeauna

42.

să fiu eu e ca și cum aș merge
pe stradă și aș vedea o
prostituată machiată cu verde
albastru și roz și murdară la gură
și aș îmbrățișa-o
apoi aș mai merge doi pași
și aș întâlni o călugăriță cu
ochii mari sinceri rugători
plini de credință
pe care aș fi tentată să o
împing violent să se împiedice
și să o doară impactul

amândouă să stea la o cafea
amândouă să iubească și să urască
amândouă să dea sfaturi
despre anticoncepționale, șosete groase
ca să nu răcești și trucuri în bucătărie
mereu amândouă
așteptând moartea

43.

am auzit de atâtea ori în copilărie de *biserici cruci altar*
cel mai des ele erau *a mă-tii*
că acum la Braşov mă mir vizibil când un părinte în
supermarket îşi strigă copilul
cu *hai, puiule* şi-atât iar când aud rar
un' ti-ai dus, drac di copchil?
parcă regăsesc puţin din ce-i acasă parcă mă văd pe mine
când aveam 5 ani
şi veneam repede speriată la auzul chemării cu sfinţi
şi biserici
deşi eu nu eram în supermarket satul meu abia avea
10 bodegi
în care se înghesuia întotdeauna
şi-o pungă de zahăr şi-un ulei un biscuite expirat
la copil
o pereche de chiloţi cu floricele
la nevastă
că e ziua lor, la amândouă, dă şi biscuiţii şi chiloţii
să zică merci şi de-atâta spunea el
apoi le lua venea acasă unde ne bătea bine înainte
să ne dea cadoul ăsta ca să-l apreciem mai mult
şi să ne atragă atenţia de la început să nu cumva
să ne gândim vreo clipă
nerecunoscătoare cum eram că marele cadou era acolo
pentru
a ne lua mintea de la faptul că eu nu aveam voie să ies

din curte
să mă joc cu alți copii să vorbesc cu nimeni iar ea că nu
avea voie să iasă din curte
să răspundă la *bună zâua!* vecinilor
să se ducă în altă parte decât la
biserica dărăpănată o dată pe săptămână duminica eu
și ea amândouă prea triste să
mai vorbim despre tristețe făcând planuri despre viața
noastră
viitoare ce casă o să avem ce cărți îmi cumpără când
nu-i va mai interzice
nimeni să lucreze ce haine planuri din care-l eliminam
mereu tacit
pe el căci cred că amândouă speram să moară de la
vinul de la Liza

44.

dacă bătrâna care vrea să îți dea pliantul cu
ce planuri are isus pentru tine?
sau broșura cu *este satan o persoană reală?*
dă înapoi când o țintuiești
cu privirea și te lasă în pace
să treci vesel spre crâșma din capătul străzii
atunci știi că faci bine ce faci
și că nu mai e nevoie
de încă un tatuaj
dar tu ți-l faci oricum
în caz că devin rezistente
bătrânele la celelalte 5
pe care le ai deja
sau că nu gustă ura din ochii tăi
poate nu mai ești atât de explicit
pe cât obișnuiai să fii în liceul
moldovei tale

45.

și atunci el a zis *bă vă omor ce dracu' faceți în casa mea?*
și ea a zis *du-te dracului de copil bețiv că-s mă-ta e casa mea*
și atunci el s-a înfuriat că mama lui mătușa mea adică
are musafiri când el e beat mort leșinat dus lemn
și ea a zis *du-te de aici vorbim când te trezești animalul dracului*
dar el deja se enervase și a dispărut câteva momente
animalul
apoi ea a simțit că este stropită pe păr ceafă față gât
piept mâini
cu ceva care-i mirosea familiar și până să apuce să se sperie
el a aprins chibritul și l-a aruncat pe ea
iar mama mi-a povestit apoi la telefon că a ieșit repede
din casă
când a auzit urletele a ieșit din curte tot repede
și l-a văzut pe el verișorul tembel alergând cu toporul
după mama proprie
în flăcări țipând de durere și frică și ură

doar în Moldova mea poți vedea asta eu eram la Brașov
atunci
de asta am ratat încă un spectacol al dezechilibrațiilor zonei
aici lumea
nu-și declară iubirea cu toporul în mână
dar în moldova mea totul se poate întâmpla
e multă adrenalină și singurul risc e mic în comparație
cu show-ul

te poți trezi actant dar ai văzut cum țâșnea sângele
aproape artistic frumos

eu cât am stat acolo credeam că așa este toată lumea
și probabil de asta mă uitam numai la filme thriller
și horror
pentru că-mi place realitatea
și de ce să prezinți o poveste de dragoste sau o comedie
când așa ceva nu există?
acum mi-am variat meniul de cărți și filme
mănânc mai sănătos
beau cappuccino ca să mă trezesc și cafea ca să adorm
dar tot o sun des pe mama *old habits die hard*
și dacă e-n curte aud strigătele de peste drum
de ajutor sau de spaimă aproape mereu aceleași
ca ultima oară când vărul prost după ce mă-sa a reușit
să se vindece
și să rămână cu mii de cicatrici pe față
s-a gândit că e bine să dărâme gardul nou-construit
de frate-su
care a lucrat 6 luni în Spania doar ca să aibă o casă decentă
nu așa arată fericirea fiecărui moldovean?

nu-i așa că nu mai vrei să vii la mine
să o cunoști pe mama
pe bunica bețivă la aproape 90
pe mătușa arsă
vărul piroman
vecinii fără bani de pastile?

46.

*marți noaptea vor fi
-20 de grade, ai zis*

nu-i nimic
te despic și dorm în tine
unde e cald
e mereu cald
va fi bine să mă îmbrac cu tine
să mă înconjur cu sângele tău
fierbinte încă și apos aproape transparent

doar pentru o noapte
noaptea de marți
așteptând ziua de după
când nu voi mai suferi de frig
și te voi plânge convulsiv
dorindu-mi să nu te fi făcut
haina mea de zile negre albe
gri grele

47.

am fost acolo aproape de moarte
și știu că nu ar trebui să îmi
fie frică de posibilitatea ei
că nu doare nu ustură nu înțepă
e pur și simplu mai întuneric
și mai bine mai comod
atât de mult că uneori e tentant
să re trăiesc senzația de vid
liniștitor de atunci
să mă scufund fără frică de-adânc
să urc fără frică de înălțime
nu știi când ești mort
și asta e cel mai bine

48.

pe foi cu cerneală ștearsă
unde au fost știri despre
crime comise de orbi insensibili
la farmecul vieții

pe frunze ofilite uscate și moarte
cu viermi milimetrice ce
sapă în verde și distrug
coloritul și forma venelor
în care pulsează clorofila

am decis că nu e nimic important
scris și mi-am făcut acolo lista enormă
de cumpărături de paște de crăciun
de an nou de zi de naștere de aniversare
am plecat la magazin

m-am întors cu capul gol
cu mâna goală cu geanta goală
cu sufletul tot prea plin
și atârând pe dinafară de greu
fășii

49.

azi am simțit iar mâna care îmi crește în piept de la 3 ani
cum m-a tras înapoi când am vrut să ies
să merg să fac asta să vorbesc
cu el apoi cu ea

mâna nu îmi vrea răul căci
mă trage înapoi când știe
și știe mereu că nu e bine
că nu acolo că nu așa că nu
cu el sau cu ea

eu îi vreau răul mâinii
care crește în pieptul meu
nu vreau să-mi strivească plămâni
nu vreau să devin mutant
hibrid neom
cu 3 mâini dintre care una
acolo unde alții au
stomacul curajul speranța

50.

nu-mi plac cei care cred că dacă
nu vorbești despre nu există
că dacă te întorci cu spatele
a dispărut
că dacă ignori nu a fost
niciodată acolo
că dacă nu pui pansament
nu doare pentru că nu te-ai
lovit nicidecum

că dacă nu se vede sigur există
acolo la el în cer de unde ne dă
ploaie în ochi când vezica e plină
de unde ne face viața asta
greă și pe cea eternă bucată
de prăjitură
nu alta

51.

în tren spre Braşov citesc *Orbitor*
şi mă doare inima sau muşchiul sau cine ştie
nu mă pricep dar nu mă mai supăr ca altădată
lovită de un val de dumnezeiască înţelepciune ştiu că
aşa trebuie să fie

în dreapta mea pe un scaun la fel de mizerabil ca al meu
el citeşte *Jurnalul unui român în America*
şi e atât de neatent şi obosit că nu-şi scoate ochelarii
a uitat că nu-s pentru citit
ci pentru distanţă să nu piardă 8-ul

bătăile atipice continuă apăsarea
abia mai respir dar nu zic nimic
şi de data asta îmi promit chiar
promit să nu mai stau să nu amân
să merg la medic şi să am *cojones* să aflu

deschid doar puţin fereastra mă chinui să zăresc ceva
în întuneric
măcar o luminiţă de la o ţigară aprinsă pe vreun peron
sigur că nu văd nimic decât noapte
nu sunt eu persoana căreia să-i apară luminiţe
ci mai degrabă satana călărind o turmă
de popi sau alergând o ceată de virgine
pe care nu le-aş salva nici dacă aş putea
dar sigur n-aş putea deci înapoi la *Orbitor*

52.

fiecare punct negru e un răspuns
fiecare rid de la colțul gurii
e o întrebare
fiecare cută de grăsime de pe burtă
e o revoltă mută și apoi resemnare tristă
fiecare fir de păr e un indiciu
că aici nu mai stă nimeni
că abonatul a părăsit rețeaua
că acest corp e gol
și sunt lilieci ce mușcă
sângeriu din pereți pe interior
fiecare unghie crescută strâmb
și care nu se va rupe niciodată
ci doar se va contorsiona la nesfârșit
e un labirint pe care
nu trebuie să-l străbați
fiecare atom al disperării e un eșafod
pe care nu trebuie să urci dacă nu vrei
dar nu-i așa că tu ai vrut mereu acolo
crezând că eșafodul e tronul meritat?

53.

în visul meu
Murakami era șofer de autobuz
și a oprit între stații
ca să își cumpere pâine
de la magazinul preferat
s-a întors însă cu cartea lui
Bărbați fără femei
și se uita cu neîncredere la ea
de parcă n-ar fi scris-o el

apoi a pornit din nou la drum
cu cartea legănându-se pe genunchii lui mici
nu mi se părea deloc ciudat
să merg cu un 7
condus de Murakami

54.

mă apropii de stația 24
o să am nevoie de buletin nou
și mă voi plimba iar prin Moldova natală
la instituții ce trebuie să semneze că exist
că e mama chiar ea
că am voie să am domiciliul stabil
acolo unde de 8 ani nu am mai stat
mai mult de 4 zile niciodată
casa e de fapt a bunicii nonconformiste

ce contează a cui e? oricum aş sta acolo
doar moartă și bătută-n cuie pe un perete

o să fie iar ca la 14 ani
când am transpirat 8 ore pe drumuri
pentru un act pe care nu-l vreau
că-mi amintește de timpul ce trece
de părul urât de hainele cu sclipici
și *animal print*
că așa se purta atunci la țară *fashion*

55.

degeaba zici că n-o să fii niciodată ca el
că ești la fel de manipuloare și ipocrită cu zâmbet senin
cum era el atunci când a zis
trezit brusc din aproape-coma alcoolică
da, dom' șef, care e problema?
a, ea v-a chemat?
păi, să vă spun, doamne, că nici nu era cazul
să vă deranjați până aici
ea e de fapt un copil cu probleme
dar noi facem tot posibilul să o iubim și-așa cum e
acum problema a' mare a fost că vrea bani
vrea tot mai mulți bani
bani de la noi, da' de unde?
vezi mâinile astea două, șefu'?
atâta pot și ele, și tot ce pot îi oferă ei

atunci te-ai convins că e adevărat când se spune
că polițiștii sunt proști tare dar tare proști
ai avut speranță când a întrebat
da, dar prin apelul la 112 fata zicea că ați lovit-o pe soție
și văd că doamna are fața vânătă plânsă strâmbă
amândouă sunt speriate, chiar nu s-a întâmplat nimic?

dar imediat polițistul ți-a luat speranța
și a călcat-o sub picioarele lui de tânăr obez
provenind vizibil dintr-o familie care i-a oferit tot

și nu i-a cerut nimic niciodată

*bine, vă cred atunci, doamnă
dacă e vreo problemă
știți unde e secția, vă aștept
dar nu mai lăsați copilul să sune așa
de capul lui la poliție*

tu ești în fiecare zi
și tatăl violent cu talent actoricesc
tu ești și mama prea speriată
ca să nu stea pentru înc-o bătaie
și polițistul care se lasă fraierit
pentru că-i e prea lene să gândească
tu ești toți aceștia
pentru că și-au lăsat urmele pe retina ta
sau poate chiar mai adânc

56.

like it doesn't exist

cum să tratezi totul așa
când știi că sigur te-ar ucide?

dacă nu apeși la timp
mori
dacă apeși mai devreme
cu o secundă
mori

nu poți nimeri niciodată secunda perfectă
și o să tot mori
până când cei mai mari
se vor prinde că tu ești
cel mai prost
și te vor da afară
din curtea școlii virtuale

57.

visele sunt făcute din nisip
pe care ți-l îndeși în gură
apoi coși cu ac murdar
și ață groasă
ca să nu ai altă variantă
decât aceea de a înghiți

58.

voi planta flăcări
într-o oală din aia sinistră de plastic
în care oamenii cresc
orhidee cactuși mărar
sau ce vor ei
ce le face să se simtă gospodine

voi planta flăcări
ca să am ce să-ți ofer
când florile vor fi demodate
știu că vor fi
atunci când voi avea motive
să-ți dau ceva
ce n-o să am niciodată

59.

citesc știrea despre femeia care n-a zâmbit
de 40 de ani încoace
de teamă să nu facă riduri
și-mi zic
dă-o dracului
peste 40 de ani o să am atâtea riduri
că n-o să mă mai recunosc
dar și o satisfacție călduță
că fiecare bucată de piele șifonată
de pe ochi
înseamnă că am râs
de mi-a tresărit vioi și ficatul
ori că mi-am plâns toată apa din corp
de mai multe ori
și o să mai am ceva mulțumire
pe care pariez că femeia din știre nu o are:
n-ai cum să te izbești și să nu doară
sau să calci în căcat și să nu râzi

60.

nu e adevărat ce zic ei
iubire adevărată e numai atunci
când ți se rup chiloții
și tot îi mai porți câteva luni după
până ajung la genunchi
și seamănă cu o parașută făcută franjuri
după un accident aviatic

61.

soarele habar n-am cum a apus în seara aia
dar sigur frumos
chiar dacă n-am prins nici răsăritul
nici apusul împreună
care sigur au fost frumoase

am râs și ne-au tresăltat burțile
ca la două viți printre curul găinii și alte buruieni
am băut bere ca doi tractoriști cu coatele goale
bronzate hispanic
am mâncat clătitele ce-au mai rămas
după ce majoritatea ne-au căzut în papuci
sau de pe geam

și când m-am închis în baie ca să scriu asta
fată, chiar m-am bucurat că te-am cunoscut
și că ești cea mai tare tipă nebună
și *giulie* pe care o știu
mai tare decât aia de-ți place ție
Julia Coldfront
și-n curând cu la fel de multe tatuaje

62.

am insomnii după episoade de depresie după
insomnii

mi-ar plăcea să fiu *barbie doll* în *barbie world*

să am totul detașabil

și noaptea să mă pot odihni

să mi se ia mâinile, picioarele

poate chiar și capul

și să mă odihnesc separat într-o cutie

cu interior moale satinat roz sau mov

fără grija că perna e prea tare

pătura prea călduroasă

noaptea prea ca-n realitatea

din capul creatorului desenului

într-o cutie de plastic

life ar fi *fantastic*

și nu m-ar deranja să mă dezbrace

nimeni niciodată

63.

îmi imaginez plămâni
ca pe niște pereți de cavernă
de pe care picură apa chinezește
atâta umiditate e în casa asta
aștept să rup un perete
să îl sfărâm cu unghiile
și să ies înainte de a mă îneca
în apa din aer
în lichidul din plămâni

aștept să rup peretele
sau să vină cineva să mă salveze

64.

când mă întorc acasă în sat
zic că s-a întors *vulpița*
că seamănă cu străbunica moartă
vrăjitoare care a murit otrăvită de o alta
pentru că era frumoasă
și avea ochii care acum au ajuns la mine

n-am mai fost în sat de când am părul roșul
așa cum îl avea ea

nu-i așa că și pe mine
o să mă omoare cineva?

65.

când ai ceva ce nu e perfect
înveți să te iubești
pentru că vezi cu durere și ură
cât de aproape ai fost de perfecțiune
dacă nu era așa mâna aia
piciorul ăla ochiul ăla
și restul
puse de un Picasso netaientat
grămadă

66.

e ca un bebeluș negru de furie și gras
că părinții nu știu niciodată
când e prea mult sau prea puțin

e ca un moș din ăla senil și care miroase a mort
dar nu știe
că moșii nu știu niciodată
când e prea mult sau prea puțin
săpun, șampon sau parfum

ți-ai propus să nu porți tocuri
nu pentru că ai văzut în articolul ăla
cum se deformează oasele de la mersul nefiresc
ci pentru că tu nu vrei să fii femeie ca altele
tu vrei să fii ca tine
ca ăla din colțul străzii
de care n-ai cum să nu te simți
mereu aproape
și nici n-ai vrea

67.

e fain în concediu
de o săptămână
să simți libertatea
să o pipăi
și să urlă – din alte motive –, nu că „este!“

să ai banii din ultimul salariu
de dat pe o sticlă de vin
despre care iubi zice că e bună

nu folosești cuvântul „iubi“
că e degradant așa
dar după vin roșu în multiple pahare
poți spune și asta

să citești poemele lui Picasso
chiar după romanul cu viața Zeldei Fitzgerald
să știi că-s legați și ei, că s-au întâlnit cândva
să nu-ți mai pese că scrii urât

asta e libertate
chiar dacă depinzi de salariul mizer
din care-ți cumperi vin, vin bun

68.

am dăruat tot în cale
rola cu prosoape de hârtie
de bucătărie
chiar și telefonul
pixul cu gel ieftin
cu care credeam că scriu poezii
poemele lui Picasso
pe care le citeam cu fascinație
fără să le înțeleg

dar am pus perfect în chiuvetă
paharul de vin cu picior
în care-mi turnasem toată sticla
minus un pahar, iubitele

tu dormi,
iar eu nu sunt Mazilescu
să-ți spun ceva frumos
și etern

69.

sunt *bad boy*
până vine mama
când intră pe ușă și mă privește cu reproș
dar și înțelegere
las naibii tot și, da, mă duc cu ea la biserică
pup icoana dacă mă pune

dacă vrea să-mi explice acum
cât are timp de-o vorbă
rețeta de ciorbă de văcuță
eu tac cuminte, scot telefon, notez în el

sunt bad boy care ascultă hard rock și Paraziții
și poartă tricouri negre cu mesaj
și lanț cu *fuck off* și unghii negre
și citește ciudățenii

sunt *bad boy*
plin de ură
și degrabă adulmecător de violență

totul până apare mama

70.

omori gândaci cu păr pe picioare
mai bei o bere pentru problemele de la rinichi
te gândești să-ți lași jobul de căcat
și să te duci la interviuri pentru posturi cool
pentru care n-ai pregătire
dar la care știi că te-ar angaja
pentru că ar compensa personalitatea aia uimitoare
și atitudinea

dude, nu poate fi atât de complicat să vinzi haine
haine trebuie, la fel ca mâncare
nu-i ca la cărți, unde vor salam bonus
și te ceartă că n-o știi pe aia obscură
care scrie de stele
de cum să faci, ce să gândești
și când, dar fără *de ce?*

nu poate fi atât de complicat
toată lumea cumpără haine
în care să pară toți dezbrăcați
dacă pot trăi din a vinde chiloți cu bile și sclipici
din organe donate, furate
din orice-mi mai lasă și timp liber
poate și-un ban
să-mi iau cartea lu' ăla de-a luat
Nobelul anul ăsta

eu sunt bine, chiar sunt bine
nu trebuie să vă rugați pentru mine

te caci pe tine de la bere
refuzi să lași în cap ideea că tu ești el
că dacă ai fi bărbat și ar naște nevasta
te-ai îmbiba în alcool și ai apărea murdar la spital
numai să-i zici că numele pe care l-a ales pentru copil
e de curvă, să-l schimbe

te bucuri că ție-ți place să te speli
tu citești mai mult, uneori poți economisi
pentru un scop suficient de bun
uneori te poți abține de la bere
știi că nu ajută rinichii chiar așa cum se spune
te poți abține de la vin, inima e bine

n-ai mai văzut un gândac de 20 de minute
și asta-i o minune
dă foc unei lumânări parfumate ca să mulțumești

uneori vezi clar că nu ești el
te minți că sigur te-au adoptat, te-au furat
ți-au zdrelit creierii în copilărie
de nu mai știi de tine

nu ești tac-tu mereu
și asta
abia asta
e o minune

71.

îți compătimesti iubitul
terorizat de tine
ai vrea să te dedublezi
să-i dea una dintre voi
sfaturi și șuturi în cur
să-l alunge de lângă nebună

îți detești șefa
care crede că pe Pound
îl chema eRza
că era o ea
și că era soția lui Shakespeare
ai vrea să te dedublezi
să-i dai sfaturi de viață
să-i explici cum de vezi că e proastă
și de ce trebuie să moară

îți ascuți instinctul
fix atunci când își bate joc de tine
iei decizia cea mai proastă
și n-ai cum să te ascunzi sau să repari
ai vrea să te dedublezi ca să stai de vorbă cu tine
să-ți arzi una peste ceafă ca să te-nveți minte

72.

când a murit tataia în 2006 eu nu am plâns
și m-am bucurat foarte tare că la pomana aia serioasă
mamaia m-a ales pe mine
mi-a cumpărat pat fain, la modă atunci
cu spațiu deasupra unde să pui bibelouri
și lenjerii, și fotolii

parcă perne nu mi-a luat; am dormit tot pe alea vechi,
imense
de fapt pe lângă, că eu nu folosesc pernă
probabil de aia... – traumele copilăriei, îți zic eu

în loc de bibelouri am pus cărți
m-am învelit în păturica nouă și i-am mulțumit lui tataia
că e bun și mort și face cadouri la fel ca atunci când
trăia și-mi era frică de el
deși el nu m-a bătut niciodată
îmi dădea câte o bancnotă, mă trimitea să-mi cumpăr
caramele
și zâmbea o fracțiune de secundă
exact așa cum – sunt sigură – zâmbește frate-miu
când se duce la bancă
și-mi pune euro de dat pe lenjerii noi
acum nu mai moare nimeni – ca să simt că viața e un cadou
și dacă ești ateu nu primești niciodată nimic
doar ură creștină

73.

cum zicea tataia *treburi-socoteli* în loc de *etcaetera*
și *acareturi* în loc de *chestii*
cum era el un mic erou decăzut
fiu de boieri cu moșii și sclavi
și casa care se dărpăna cu fiecare zi
și pula slugi acum
și pula moșii îngrijite
că te mâncau scaieții peste tot
dar el încă se comporta ca un burghezoi
prost-crescut, e drept,
dar până în ultimii ani tot avea ceva eleganță în felul
de a fi
și folosea cuvinte pe care știa că alții nu le mai foloseau
dar în gura lui sunau *vintage*
nu demodat, arhaic
ca atunci când, enervându-se,
nu se agita, nu i se umflau venele
dar striga
te prind eu, potlogarule, astăzi și mâine!

